

Szerelem, cikizés, drámák
FELSŐSÖK A SULIBAN

LÁTHATATLAN emmie

TERRI LIBENSON

A sulis néha szívás, még akkor is, ha próbálsz észrevétlenül maradni. Ám a baj néha akkor is utolér, ha semmi rosszat nem csináltál.

Emmie csendes, visszahúzódozó, szinte már láthatatlan a többiek számára, de ezt nem is bánja. Ám amikor egy viccből megírt szerelmes levelet elhagy az iskola folyosóján, hirtelen minden megváltozik. Ugyanis a vallomás a sulis (és a világ!) legmenőbb, legcukibb srácának, Tylernek van címezve, és aki ezt megtalálja: a galaxis legaljasabb, legpletykásabb bajkeverője, Joe. A hír futótűzként terjed, és Emmie-nek szembesülnie kell vele, hogy már az egész sulis rajta röhög. Kétségbeesetten próbálja túlélni ezt a napot, és közben nem is sejti, hogy hamarosan olyan valaki kel a védelmére, akire álmában sem gondolt volna.

„Nagyon ismerős felsős dráma és kitűnő tanulság arról, hogy álljunk ki az érdekeinkért és bátran nézzünk szembe a nehézségekkel. Az **Egy ropi naplója** és az **Egy zizi naplója** könyvek olvasóinak biztosan tetszeni fog.”

Booklist

„Szívhez szóló, aranyos és humoros regény, melynek két hőseben – Emmie-ben és Katie-ben – bárki magára ismerhet, ahogy kalandjaik is ismerősnek tűnhetnek majd sokaknak.”

Book Heaven

LÁTHATATLAN emmie

ELŐ-ELŐSZÓ

(Igen, van ilyen.)

Ez én vagyok.

Valószínűleg furcsálljátok, hogyan lettem nyálkapaca.

Ezt elég könnyű megmagyarázni. Egy nap alatt történt. Na, jó, elég volt öt óra, ha nagyon pontosak akarunk lenni. És kellett hozzá egy nagyon kínos incidens. Elmondom, nemsokára.

Ami azt illeti, sosem gondoltam, hogy sok néznivaló van rajtam, de egy nyálkapaca tényleg nem szép látvány. Remélem, hamarosan visszakapom emberi alakomat.

a hajas és szemes
nyálkapaca még kevésbé
szép látvány

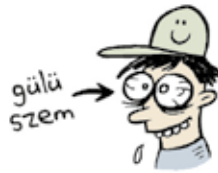
Közben hadd kezdjem az elejéről. Illetve jelen esetben a...

ELŐSZÓ

Rengeteg könyv szól kiközösített gyerekekről. Azt hiszem, mind-
egyiket olvastam már.

A történet általában valami ilyesmi:

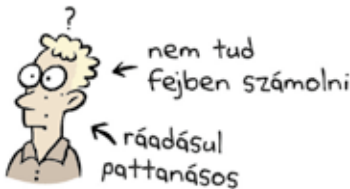
1. A főszereplő furda...

okos...

...vagy van valami fogyatékosága.

2. a főszereplőt piszkálják.

3. a főszereplő bosszút áll...

...vagy megváltoztatja a dolgok menetét, hogy „tanuljanak belőle”.

4. Közben a főszereplő összeszed egy-két hasonlóan furá barátot, hogy ne legyen egyedül.

Az egész nagyon szép és jó, de mi van azokkal a könyvekkel, amikben másmilyenek a gyerekfőszereplők? Olyanok, akik nem is igazán furák...

vagy okosak...

vagy... szóval ilyenek.

Azok, akik talán... leendő hősök.

És mi van akkor, ha ezt a hőst nem fedezik fel?

Mi van akkor, ha a hőst egyszerűen... nem veszik észre?

EMMIE

Emmie Douglass vagyok, tizenhárom éves, hetedikes.

Itt születtem Lakefront városban. A szüleim szerint olyan üvöltéssel jöttem a világra, „amitől beremegtek az ablakok”. Ezt úgy mondják, mintha ez lenne a legviccesebb dolog a világon. „Irónia”; ezt mondja erről apa.

Én ezt „téves elvárásoknak” nevezem.

Szóval igen, ha eddig nem találtátok volna ki, elég csendes lány vagyok. Ez így van, amióta az eszemet tudom. Az újszülött üvöltésem kivétel lehetett. Persze vannak nálam sokkal idősebb és hangosabb testvéreim. Anya azt mondja, hogy kisebb koromban sokat beszéltem. Van néhány elméletem erről:

(a) Belefáradtam abba, hogy túlkiabáljam a testvéreimet, ezért inkább egyszerűen befogtam a számat, vagy...

(b) Mivel a testvéreim idősebbek lettek, és már nagyon elfoglaltak, csak a felnőttekkel beszélhetnek. És ugyan ki akarna felnőttekkel beszélgetni?

Ami azt illeti, ha az embernek sokkal idősebb testvérei vannak, akkor úgy hívják, hogy „hoppá baba”. Igyekszem nem gondolni erre.

Akárhogy is, Brandon és Tina már főiskolán tanul, nem laknak itthon. A szüleim dolgoznak, ezért még többet vagyok egyedül.

Ez nem mindig volt így. Amikor a bátyám és a nővérem kicsi volt, anya otthon maradt velük, hogy felnevelje őket. Akkor folyton átjöttek a barátaik, a ház elég hangos volt. Azt hiszem, mire én születtem, a szüleim készen álltak arra, hogy elmeneküljenek, ami azt jelentette, hogy anyának új munkája lett egy edzőteremben, apa pedig heti ötven órát dolgozik IT menedzserként (akármit is jelent ez). Szóval a ház most elég csendes.

Mielőtt sajnálni kezdenétek, hadd tisztázzak valamit: a szüleim nem hanyagolnak el. Csak nagyon elfoglaltak. Amikor együtt vagyunk, figyelnek rám. Még a szemkontaktust is tartják velem, meg ilyesmi.

Azt hiszem, mivel én vagyok az utolsó gyerek a házban, a szüleim szeretnének egy kicsit távol lenni otthonról. Amikor viszont otthon vannak, szinte elárasztanak a figyelmükkel.

Amikor a szüleim nincsenek otthon

Néha arra gondolok, valahogy a kettő között lenne jó.

Anya egészségmániás, így elhatározta, hogy ez lesz a „második felvonás” az életében. Ezért vállalt az edzőteremben munkát mint részmunkaidős recepció és részmunkaidős kardioedző. A nagylábujjában több izom van, mint nekem az egész testemben.

Az edzésen kívül olyan ételeket főz, amiben „kinod” és „árpagyöngy” van... nem is említve a hónap gyümölcsét vagy zöldségét.

Maradjunk annyiban, hogy a vécénk is eléggé le van terhelve.

Apa és én jobban hasonlítunk egymásra. Mindketten csendesek vagyunk, de ő jobb matekból és ért a számokhoz. Órákig képesek vagyunk szó nélkül egymás mellett ülni. Nyilván azt hiszed, hogy ez bizarr, vagy ilyesmi.

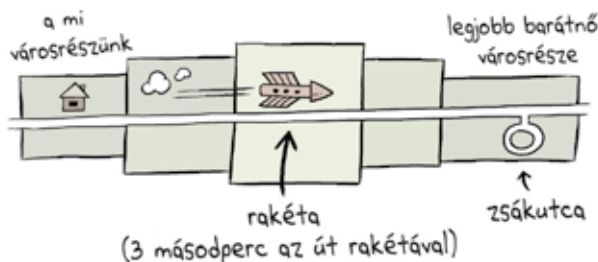

Na, jó, tényleg az. Bizarr.

De egészen jó is tud lenni.

Ami a barátokat illeti, van legjobb barátom. A neve Brianna. Azóta vagyunk barátok, hogy Atlantából ideköltöztek. Óvodások voltunk akkor. Brianna pontosan kilenc perc távolságra lakik tőlünk autóval, ami gyalog körülbelül száz perc (vagy biciklivel huszonnyolc perc, ha nagyon pontosak akarunk lenni). Briről később részletesebben.

Amikor egyedül vagyok, legszívesebben rajzolok. Rajzolni jobban szeretek, mint tévét nézni. Talán azért, mert a tévében nincs semmi, ami érdekelne.

Rajzban nagyon is jó vagyok. Másban (például sportokban) nem, de a művészet olyasmi, amit nem sokan művelnek úgy, mint én. Szerintem.

Szóval nem vagyok valami jó a szokásos dolgokban, amivel az ember felhívhatja magára a figyelmet:

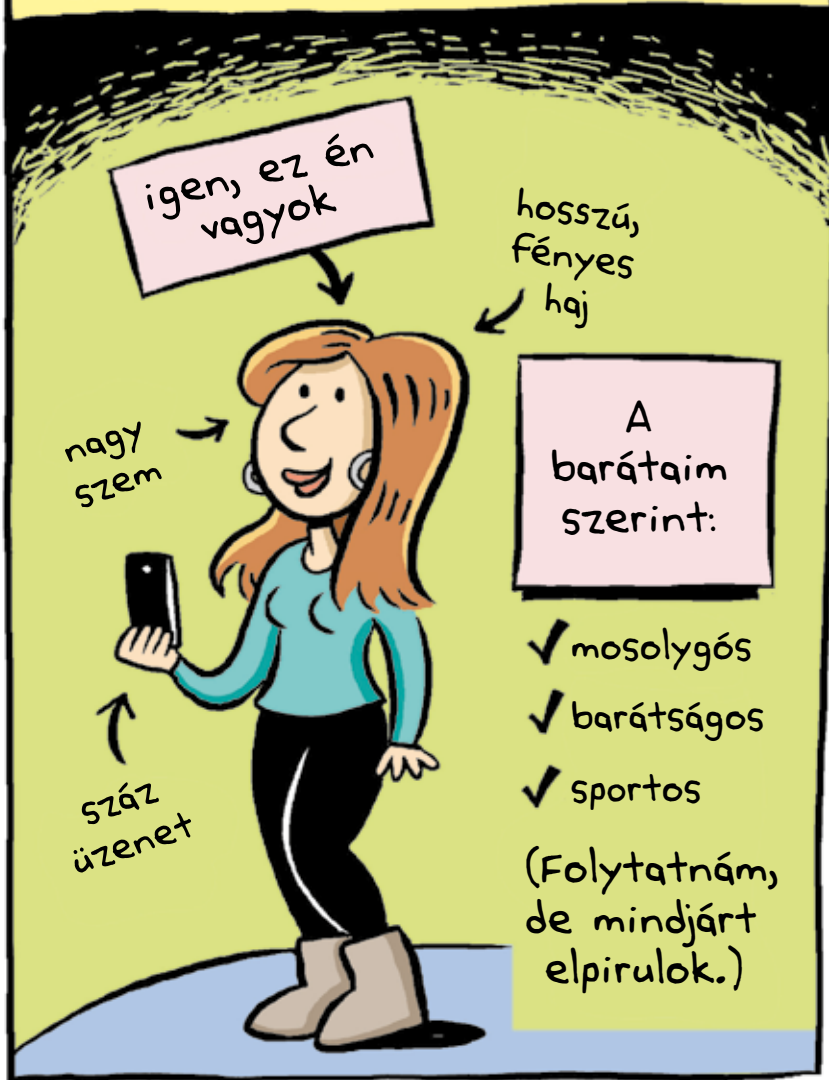

Tömören összefoglalva ez az én világom. Nem túl érdekes, de szeretném azt gondolni, hogy egyszer majd az lesz.

Egyszer érdekesebbnek kell lennie.

KATIE VAGYOK. HETEDIKES
A LAKEFRONT-I
ÁLTALÁNOSBAN

ITT LAKOM.

ŐK A SZÜLEIM. ÉDESSÉGBOLTJUK
VAN A VÁROSBAN.
NÉHA ÉN VAGYOK A KÓSTOLÓ.

ELÉG KLASSZAK, MÁR AMENNYIRE
A SZÜLŐK KLASSZAK TUDNAK LENNI.

Sajtos makaróni
ezzel-azzal

sajtos tálka
kinyal

csokis tálkák
már kinyalva

Csupa ötös? Remek!
Tessék, 200%-os zseb-
pénzemelés!

Köszí,
anya!

ellenőrző

ÉS EDDIG MÉG SOSEM HOZTAK
KÍNOS HELYZETBE.

Szia, apa!

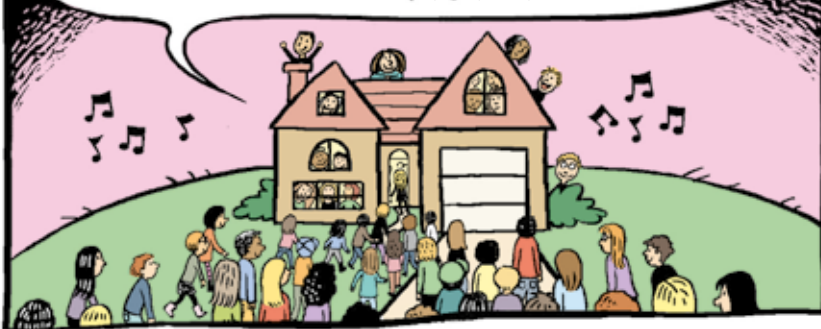
Nagyon klasszak
a szüleid!

sportkocsi

büszke-
ségtől
pirulás

SOK HOBBIM VAN. SZERETEM
A DIVATOT , A ZENÉT
ÉS SZERETEK KISEBB BULIKAT
RENDEZNI.

Katie, nem hiszem, hogy minden barátod
beférne a házba!

SPORTOLOK IS. PÉLDÁUL
RÖPLABDÁZOK. A BARÁTAIM SZERINT JÓL,
DE NÉHA TÚLOZNAK.

Bravó,
Katie!

Meccslabdát
ütöttél!

BLAPP

HÉTVÉGENKÉNT A BARÁTAIMMAL
PIZSIPARTIT CSAPUNK. VALAMILYEN
OKBÓL NÁLUNK SZERETNEK LENNI.

NÉHA ELMEGYÜNK A PLÁZÁBA,
ÉS ÚJ EMBEREKET ISMEREK MEG.

EGYESEK SZERINT SZERENCSES VAGYOK,
DE KEMÉNYEN MEGDOLGOZOM
MINDENÉRT, AMIT ELÉRTEM.

Hétfvégén
röplab-
dázom.

BLAPP-
TRUPP

Minden este
tanulok.

kívülről
megtanult
könyvek

Ápolom
a bőrömet.

általam
készített
arctej

Rendszeresen hívom a barát-
táimat és üzenek nekik, hogy
ápoljam a kapcsos látkokat.

(14.
legjobb
barát)

bla,
aha,
bla

TULAJDONKÉPPEN EGÉSZEN
ÁTLAGOS LÁNY VAGYOK.

Tiéd a bátkirálynői korona!

De még csak
általánosba járok.

Kivételt
tettek
veled!

(NA, JÓ, TALÁN EGY KIS SZERENCSEM IS VAN.)